

فاجعه آفرینی جنبش ضد اوپک برای بازار نفت

دراوایل سال جاری میلادی، مارکو دراگی، نخست‌وزیر وقت ایتالیا ایده‌ای را مبنی بر ایستادگی خریداران بزرگ نفت در مقابل ائتلاف سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) و منحصرتاً موسوم به اوپک‌پلاس مطرح کرد. ایده مطرح شده در حد همان ایده پاتلی ماند و بیشتر جنبه‌ای نمایشی با این حال به نظر می‌رسد که بعضی از ایده‌ها آنگاه تجدید کند که به دفاع و یادگاری متفاوت مطرح می‌شوند.

طرح دویاره ایده ضد اوپک

ایده یا شاگه خریداران مخالف اوپک بنازگی دویاره مطرح شده است و این طرح تنها طرح اوپکی نیست بلکه لایحه قدیمی نوک (NOPEC) (لایحه پیشنهادی آمریکا برای مقابله با اوپک) اکنون به مجلس سنای ایالات متحده رفته است و طبق آنچه از پوشش رسانه‌ها بر می آید، تا حدودی به نظر می‌رسد که شانس تصویب هم دارد. با این حال، برخی با را از یک لایحه فراتر گذاشته‌اند. کارل پوپ، یکی از ستون‌نویسان پلوسپرگ، بنازگی دیدگاه خود را درباره یک گروه ضد اوپک توضیح داده است که ایده نفت مقرون به صرفه و حرکت به سوی برقی‌سازی سلامت حمل و نقل را در کنار یک‌دیگر مطرح می‌کند.

پوپ برای آغاز پیشنهاد می‌کند که در صورت موفقیت آمیز بودن لایحه نوک، ایالات متحده می‌تواند اعضای اوپک پلاس را با اعمال جریمه، تعرفه واردات و حتی تحریم و در عین حال ممنوعیت دسترسی به بازارهای مالی عمومی برای شرکت‌های دولتی نفت کشورهای عضو از جمله شرکت دولتی نفت سعودی، آرامکو و روسنت روسیه مجازات کند.

به نظر می‌رسد که سرانجام آنها به اشتباه خود پی خواهند برد، اما حداقل اکنون این واقعت را نادیده می‌گیرند که نخست روسنت همین حالا هم با تحریم‌های شدید رویه‌روست و از نیاپشن با بازارهای مالی غرب قطع شده است و دوم اینکه آرامکو دقیقاً مانند شورون یا شل نیست، زیرا این شرکت آنگذریه منابع مالی خارجی وابسته نیست که از جنبش اقدام‌های آسیب جدی ببیند.

واقعت دیگری که به نظر می‌رسد ایده پوپ نادیده گرفته می‌شود این است که جنبش اقدام‌های تشبیهی اساساً به این معناست که به‌شکلهای نفت اعضای ائتلاف اوپک پلاس برای کشورهای مصرف‌کننده‌ای که جنبش اقدام‌های تشبیهی را به‌کار می‌گیرند، گران تر می‌شود.

زمانی که تحریم‌ها یا تعرفه‌ها بر یک سوم عرضه نفت اعمال شود، محموله‌های نفت در هر دنیا دنا گران می‌شوند و می‌توان گفت که این خبر چندان بدی برای

تولیدکنندگان و صادرکنندگان نفت از جمله آمریکا نخواهد بود، اما بی‌شک جنبش سربازهای برای خریداران از جمله ایالات متحده خبر بدی خواهد بود. این ستون‌نویس پلوسپرگ معتقد است که یا شاگه با داشته‌ها باید از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان مسئول مشکل شود، این به آن معناست که ایالات متحده آمریکا، کانادا و برز در سمت تولید و تقریباً همه به جز اوپک پلاس در سمت مصرف‌کنندگان هستند، این تعداد از تولیدکنندگان مسئول بر شمار نیستند.

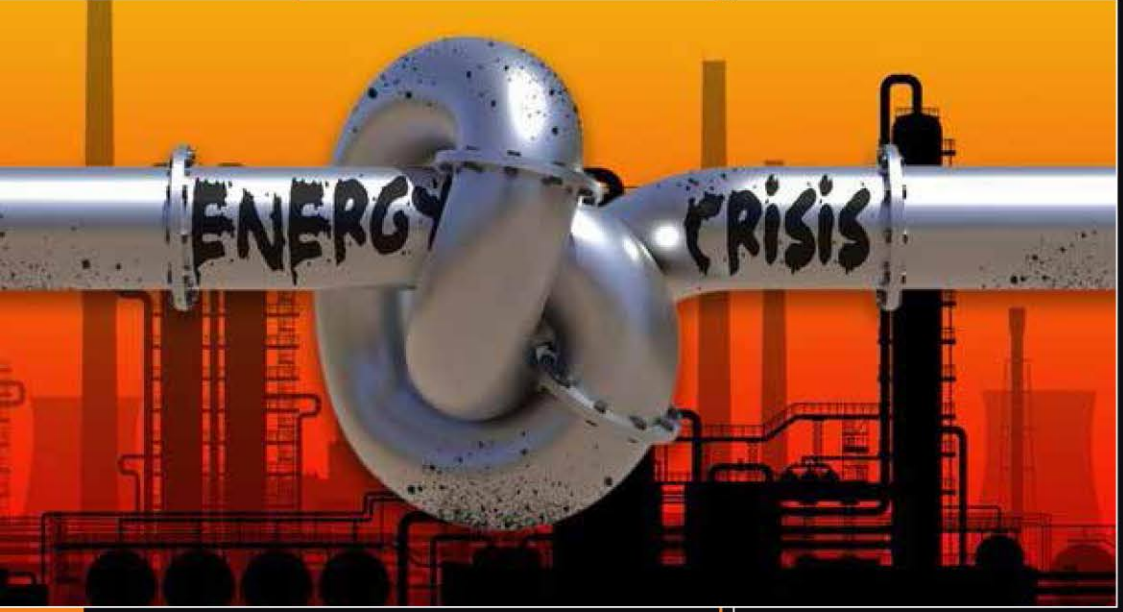
به نظر می‌رسد این ایده از الگو و رهبر «دوست‌سازی» (Friendshoring) (تولید و تأمین قطعات و مواد خام در گروهی از کشورها یا از شرکت‌های مشترک) که از سوی ایالات متحده آمریکا برای مواد معدنی حیاتی به‌کار گرفته می‌شود، پیروی می‌کند. هدف این راهبر، در تسهیل دویاره زنجیره‌های تأمین برای انتقال انرژی و کاهش تسلط فاطم جنین در استخراج و فرآوری مواد معدنی حیاتی است.

ایده پاپ هم نگرانی بر تولیدکنندگان مسئول و از کشورهای دوست برای انتقال است، اما سنکال این الگو آن است که این دسته از تولیدکنندگان کم شمار تنها می‌توانند بخش اندکی

در گذشته، چه حال با آینده مفید نخواهد بود. ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا که باید ایده پیشنهادی پوپ مبنی بر سازمانی نو در مقابل اوپک برای حمل و نقل باک و مقرون به صرفه را تشکیل دهند، بیس تر اشتباه بزرگی را در مقابله با روسیه مرتکب شده‌اند. آنها تصور می‌کردند که هر چه در راه تحریم‌ها و مسدود کردن دارایی‌ها علیه مسکو اعمال کنند، روسیه به دلیل نیازش به بازارهای غربی تلافی نمی‌کند.

اکنون، به نظر می‌رسد که حامیان لایحه توپک همان فرقی خطی تا که از سر دارند که اوپک پلاس در برابر اقدام‌های تشبیهی غرب تاکن می‌نشیند و تلافی نمی‌کند و اینکه غرب بدون محموله‌های نفت خام اعضای اوپک پلاس بیشتر از این ائتلاف می‌تواند بدون توفیق نفت خود به غرب زنده بماند. همان طور که از آنچه در چند ماه گذشته در اروپا اتفاق افتاده است، می‌بینیم، این فرقی بسیار مشکوک است.

ایده‌هایی که در پس جنبش‌های رو به رشد علیه اوپک وجود دارد، امید به کنترل بیشتر بازار جهانی نفت است تا از افزایش قیمت‌ها که به اقتصاد آسیب می‌زند، اجتناب شود. واقعیت این است که جنبش کنترلی برای گروهی از کشورها که تنها شامل سه کشور تولیدکننده نفت در کنار بر بنام‌ها نامسکن است.

از عرضه مورد نیاز را برای انتقال فراهم کنند. دولت در واکنش تعاملش برابر قیمت‌هاست ایالات متحده همچنین به کنترل عرضه نفت تمایل دارد، اگرچه تاکنون نتوانسته عرضه را در داخل هم کنترل کند. حال چه رسد به اوپک پلاس.